

Monthly Amritsar Post

ਮਾਸਿਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੋਸਟ

Rs. 5/-

ਸੰਪਾਦਕ
ਡਾ: ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਮਟਾਲਾ

Reg. No. PUNBIL/2011/45789 | Postal Registration Number PB-ASR/0018 | www.gumtala.com | www.amritsarpost.in | www.bharatsandesh.com

Vol.3 Issue10-12, Vol.4 Issue1-3, December 13 to May 2014 | 253, Ajit Nagar Amritsar (Pb.) India | (M) : 9417533060 | Email: amritsarpost2011@yahoo.com

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ, ਹਾਕਮ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਲੜੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸ੍ਰੀ ਆਰੁਣ ਜੇਤਲੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ

ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜਿੱਤਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਯਾਤਰੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 3 ਲੱਖ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਕੀਰਤਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੇਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਇਸ ਮਹਾਨ ਤੀਰਥ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਬੇਤਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਦਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾਸੂਟ ਰਾਹੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਥੇ ਉਤਰ ਜਾਈਏ।

ਇਸ ਲਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਪਰ ਜਦ ਯਾਤਰੂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਟੁੱਟੀ ਸੜਕ ਉਸ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਗੋਲ ਬਾਗ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਯਾਤਰੂ ਜਦ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਟੁੱਟੀ ਸੜਕ ਤੇ ਗੰਦਗੀ ਵੇਖਕੇ ਸੁਪਨੇ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਹਾਲ ਬਾਕੀ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਰਹਿੰਦੀ ਖੁੰਦੀ ਕਸਰ ਅਵਾਰਾ ਕੁੱਤੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਆਏ ਯਾਤਰੂ ਅਵਾਰਾ ਕੁੱਤਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਲੱਤਾਂ ਪੜਵਾਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉ ਉਹ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਟੁੱਟੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਕਾਰਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਸਾਂ ਤੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਹਾਰਨ ਏਨੇ ਤੇਜ਼ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ ਦਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਚੌਕ ਵਿਚ ਚਾਰ ਚਾਰ, ਪੰਜ ਪੰਜ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਿਹਲੜਾਂ ਵਾਂਗ ਖਲੋਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੀ ਚਲਾਨ ਕਰਦੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਟਰੈਕਟਰ - ਟਰਾਲੀਆਂ, ਬੱਸਾਂ, ਘੜਕਿਆਂ, ਟਰੱਕਾਂ, ਥਰੀ-ਵੀਲਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਚਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਗੁੰਡਾ ਗਰਦੀ ਦਾ ਇਥੇ ਰਾਜ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ ਉਪਰ 5-5 ਮੁੰਡੇ ਅਵਾਰਾ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਮੂੰਹ ਚੁੱਕੀ ਪੁਲੀਸ ਕਰਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲ ਵੇਖ ਰਹਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਯਾਤਰੂ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਖੁਆ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਕਦੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦਿਨ ਦਿਹਾੜੇ ਪੁਲੀਸ

ਕਦੇ ਬਣੇਗਾ ਸਾਡੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ?

ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਗਰੀ ਦਾ ਨਾਂ ਬਿਹਤਰੀਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਮਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਜੇ ਰਾਜਕੋਟ (ਗੁਜਰਾਤ) ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਲੈਂਪਾਂ ਨਾਲ ਜੱਗ ਮਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਰਾਜਕੋਟ ਵਿਚ ਰਾਤ ਨੂੰ 2 ਵਜੇ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਗਹਿਣੇ ਪਾ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਨੂੰ 24 ਘੰਟੇ ਬਿਜਲੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਸਫ਼ਾਈ ਪੱਖੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ?

- ਡਾ. ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਮਟਾਲਾ, 9417533060

ਕਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਹੜੀ ਪੁਲੀਸ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯਾਤਰੂ ਦੇ ਪੈਦਲ ਚਲਣ ਲਈ ਫੁਟ-ਪਾਥ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੜਕਾਂ, ਫੁੱਟਪਾਥ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਮੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਥਾਂ ਥਾਂ ਗੰਦਗੀ ਦੇ ਵੇਰ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਟਰੀਟ ਲਾਇਟ ਵੀ ਬਹੁਤੀ ਬੰਦ ਹੈ। ਇੰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਗਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਲੀ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਯਾਤਰੂ ਆਵੇਗਾ?

ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਵੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਂ ਫਾਡੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਰਮ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਮੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਣ ਪਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੇਅਰ ਸਾਹਿਬ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੋਣ।

ਏ ਬੀ ਪੀ ਨਿਊਜ਼ ਚੈਨਲ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਂ ਸਟਾਰ ਨਿਊਜ਼ ਸੀ, ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਧੀਆ ਬਣ ਸਕਣ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਭਾਵ 2013 ਵਿਚ ਇਸ ਚੈਨਲ ਨੇ 20 ਸ਼ਹਿਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮੁੰਬਈ, ਦਿੱਲੀ, ਬੰਗਲੌਰ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ, ਚੈਂਨਈ, ਕੋਲਕਾਤਾ, ਸੂਰਤ, ਪੂਨਾ, ਜੈ ਪੁਰ, ਨਾਗਪੁਰ, ਭੋਪਾਲ, ਕਾਨਪੁਰ, ਪਟਨਾ, ਆਗਰਾ, ਮਧੁਰਾਇ, ਨਾਸਿਕ, ਵਾਰਾਨਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਕੋਟ। ਸਰਵੇ ਵਿਚ ਸਫ਼ਾਈ, ਸੜਕਾਂ, ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ, ਟੂਰਿਸਟ ਦੋਸਤ, ਸੁਚੱਜੀ ਟ੍ਰੈਫਿਕ

ਵਿਵਸਥਾ, ਪਬਲਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਕਾਨ, ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸ਼ਹਿਰ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਉਪਲਬਧੀ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਸਰਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 6 ਮਾਰਚ 2013 ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਾਗਪੁਰ ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਹਿਣਯੋਗ ਸ਼ਹਿਰ ਭਾਵ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਸ਼ਹਿਰ (Best city to live in) ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਪਬਲਿਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਐਲਾਨੀ ਗਈ। ਗ੍ਰੀਨ ਸਿਟੀ ਤੇ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ।

ਰਾਜਕੋਟ ਜੋ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ 3 ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲੇ। ਸਫ਼ਾਈ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ। ਟੀ ਵੀ 'ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਲੈਂਪਾਂ ਨਾਲ ਜੱਗ ਮਗਾਉਂਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵੇਖ ਕੇ ਮਜ਼ਾ ਆ ਗਿਆ। ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਛੱਡੋ, ਇੱਥੇ ਰਾਤ ਨੂੰ 2 ਵਜੇ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਝ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪੱਖੋਂ ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਜੀ ਮਾਰ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਪੱਖੋਂ ਦਿੱਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਹਰੀ ਰਿਹਾ। ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਟੀ ਵੀ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਖੁੱਲੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੜਕਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਆਨੰਦ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪੂਨੇ

ਨੇ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ (ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ) ਪੱਖੋਂ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਮਹਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਹੀ ਨਾਸਕ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਟੂਰਿਸਟ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ (Best Tourist Friendly City) ਮਿਲਿਆ। ਤਾਮਿਲ ਨਾਡੂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮਦੁਰਾਇ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਘਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ (Affordable Housing) ਲਈ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਿਜਲੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ (Power Availability) ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਮੁੰਬਈ ਨੇ ਬਾਜੀ ਮਾਰੀ। ਪਰ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਗਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਫਾਡੀ ਰਿਹਾ।

ਇਸ ਸਾਲ 11 ਮਾਰਚ 2014 ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਸ਼ਹਿਰ ਪੁਰਸਕਾਰ 2014 (ਬੈਸਟ ਸਿਟੀ ਅਵਾਰਡ 2014) ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਉਸ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਬਾਜੀ ਮਾਰੀ। ਦਿੱਲੀ ਆਪਣੇ ਨਗਰਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਜਨਤਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਪੁਰਸਕਾਰ ਲੈ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਰਿਹਾ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ (ਗੁਜਰਾਤ) ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਪੱਖੋਂ 'ਬੈਸਟ ਪਾਵਰ' ਖਿਤਾਬ ਨਾਲ ਨਵਾਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਥੇ 24 ਘੰਟੇ ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਫ਼ਾਈ ਪੱਖੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਟੀ. ਵੀ. ਉਪਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਵੇਖ ਕੇ ਮਜ਼ਾ ਆ ਗਿਆ।

ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨੌਇਡਾ ਨੂੰ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਲਈ (Most Affordable Housing) ਟਾਇਟਲ ਨਾਲ ਨਵਾਜਿਆ ਗਿਆ। ਉੱਤਮ ਵਾਤਾਵਰਨ (ਬੈਸਟ

ਐਨਵਾਰਨਮੈਂਟ) ਪੁਰਸਕਾਰ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਨੇ ਜਿੱਤਿਆ। ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ (Public services) ਪੁਰਸਕਾਰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਸੂਬਾਈ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਿਹਾਰ ਨੇ ਪਟਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਜੈਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੰਦਰ ਨੇ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨੌਇਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਫਾਡੀ ਰਹਿਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮੇਅਰ ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਖ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕਾਰ ਗੁਜਾਰੀ 'ਤੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਵੱਲੋਂ 1992 ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਲਿਖਾ ਪੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਉਪਰ ਅਮਲ ਕੀ ਕਰਨਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਰਸੀਦ ਤੀਕ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ। ਪੰਥਕ ਸਰਕਾਰ ਜੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏਗੀ ਤਾਂ ਕੌਣ ਕਰਵਾਏਗਾ? ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਗਿਆਨਾ ਮੰਦਰ ਦਾ ਆਲਾ ਦੁਆਲਾ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ, ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਜੇਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਮਸਲੇ ਹਲ ਹੋ ਹੋਣਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਤੇ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ। ਪਰ ਪੁੱਛਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਆਪਣੇ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਖੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹ ਸਕਦੇ? ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ, ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੇ। ਏ ਬੀ ਪੀ ਨਿਊਜ਼ ਚੈਨਲ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ, ਮਕਸਦ ਹੀ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਸੁਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ। ਸਾਡੀ ਪੁਰਜੋਰ ਅਪੀਲ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਸ਼ੈਲੀ ਬਦਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੇਅਰਾਂ ਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਨਾ ਕੇਵਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਗੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਇਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਨ ਤੇ ਸ਼ਾਨ ਵਧੇਗੀ ਤੇ 2017 ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਣ ਵਿਚ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ।

EDITOR

Dr Charanjit Singh Gumtala
9417533060

MANAGING EDITOR

Prof. Mohan Singh,
80545-97595

PATRONS

Jagbir Singh

Chairman

International Fateh Academy

Virat Devgan

Director

Sarswati College of Management

Dr Bikram Singh Ghuman

Ex-Dean GNDU

Onkar Singh Sandhu

Managing Director

Harjindra Industries

Er. Harjap Singh Aujla

Overseas Patron

Amritsar Vikas Manch

Er. Jasbir Singh Hanspal

President Toronto, Canada

Jaswant Singh Jassa

President, Shaheed Udham Singh Sabha

of New York(USA)

Dr Darshan Singh Sehbi

Dayton(OH),USA

Avtar Singh

Springfield(OH)USA

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗੀ

ਪ੍ਰਿ. ਸੁਸ਼ੀਲ ਅਗਰਵਾਲ
ਅਸੋਕਾ ਸੀ. ਸੀ. ਸਕੂਲ

ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਪਤਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਈ ਕਾਲਜ

ਡਾ. ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀਪ

ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਐਸਕਾਰਟ ਪ੍ਰੈਸ

ਪ੍ਰਿ. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲਾਲ ਮੰਨਣਾ

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ

(ਦਲਮੇਸ਼ ਵਾਟਰ ਮੀਟਰਜ਼)

ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕੈਂਬ

ਇੰਜ. ਸਮੀਪ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰੋ: ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਅਮਰ

ਸੰਪਾਦਕ ਦਾ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ

ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ

ਬਿਜਲੀ, ਵਾਟਰ ਸਪਲਾਈ, ਸਫ਼ਾਈ ਆਦਿ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਲੈਂਡ ਲਾਈਨ ਨੰਬਰ **0183-2540902** ਅਤੇ ਟੋਲ ਫ੍ਰੀ ਨੰਬਰ **1800-1802193** ਹਨ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੋਸਟ ਦੀ ਮੈਨਿਜਮੈਂਟ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਲੈਣ। ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕੇਵਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹੀ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਉਪਰ ਜੇ ਧਿਆਨ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਇਕ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਾਂਗਰਸ, ਭਾਜਪਾ ਆਦਿ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉਪਰ ਦੂਸ਼ਨਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਮਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਮ ਸ਼ਹਿਰੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ। ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੜਕਾਂ, ਗਲੀਆਂ, ਨਾਲੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਾ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੈਟ ਭਰਨ ਲਈ ਰੋਟੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮਿਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਵਗੈਰਾ ਵਗੈਰਾ। ਵਧ ਰਹੀ ਆਬਾਦੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਡੇ ਉਪਰ ਨਹੀਂ।

ਮਸਲਾ ਭੁੱਖ-ਮਰੀ, ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਤੇ ਘਟੋ-ਘਟ ਤਨਖਾਹ ਦਾ:

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਭੁੱਖ-ਮਰੀ ਇਕ ਅਹਿਮ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਮਾਂ ਭੁੱਖੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਔਲਾਦ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ? ਆਮਰ ਖਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸਤਯਮੇ ਵਿਜਯਤੇ ਵਿਚ ਇਸ ਉਪਰ ਬੜਾ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਨਮ ਲੈਣ ਉਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਉਹ ਸਿਹਤਮੰਦ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਬੇ-ਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਰਕਮ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ 250 ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਦੇਣਾ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਕੋਝਾ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕਈ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ 65 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ 1100 ਡਾਲਰ ਮਹੀਨਾ ਜੋ ਕਿ 66 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕ੍ਰੀਬ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਸੌਖਿਆਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਣ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ 65 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਨ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੂਡ ਸਟੈਂਪਸ ਭਾਵ ਕਿ ਖਾਣ- ਪੀਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰਚੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੋਂ ਮਨ ਚਾਹਿਆ ਖਾਣਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੈਨੇਡਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਦਿ ਵਿਚ ਵੀ ਐਸੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਭੁੱਖਾ ਨਾ ਸੌਂਵੇ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਘਟੋ-ਘਟ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਏਨੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇਣਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਘਟੋ-ਘਟ ਤਨਖਾਹ 2200 ਡਾਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ 7-8 ਡਾਲਰ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ,

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੈਲੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵੀ ਘਟੋ-ਘਟ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵੀ ਪਾਰਟ- ਟਾਇਮ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮਸਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ

ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਲੋਕ-ਪੱਖੀ ਮੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰਿਆ

ਮਿਆਰੀ ਬਨਾਉਣ ਦਾ: ਸਿਹਤਮੰਦ ਲੋਕ ਹੀ ਸਿਹਤਮੰਦ ਸਮਾਜ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਮਿਆਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਹਨ। ਬਸ ਤੁਸੀਂ ਫੋਨ ਕਰੋ ਐਂਮਬੂਲੈਂਸ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਫਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਹੜੀ ਦੁਆਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹੋ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਟਾਫ਼ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਜੇ ਸਾਮਾਨ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਮਸਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ

ਮਿਆਰੀ ਬਨਾਉਣ ਦਾ: ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ 99 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੱਚੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜੋ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹਨ ਤੇ ਉੱਥੇ ਬਾਰਵੀਂ ਤੀਕ ਮੁਫਤ ਵਿਦਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਹਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਜੋ ਹਾਲਤ ਹੈ, ਉਹ ਇਥੇ ਦਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਮਸਲੇ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਚੁੱਪ- ਵਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਰਬਾਂ ਰੁਪਏ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੀ ਖ਼ਜ਼ਾਲ ਖੁਆਰੀ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ :

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਮਾਰ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਸਮੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮੱਧ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਇਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਕੇਂਦਰ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ਹਿਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ

ਜਲੰਧਰ ਖ਼ੇਡਾਂ ਤੇ ਚਮੜੇ ਦੇ ਉਦਯੋਗ, ਜੰਡਿਆਲਾ ਗੁਰੂ ਭਾਂਡਿਆਂ ਲਈ, ਮੰਡੀ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਲੋਹਾ ਮੰਡੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੀ।

ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ, ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ

ਜਮਾਂ ਧਨ ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕਾਲੇ ਧਨ ਦੀ ਭਰਮਾਰ :

ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ, ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਮਾਂ ਧਨ ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕਾਲੇ ਧਨ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਕੁਝ ਅਹਿਮ ਮੁਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਚਰਚਾ ਤਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਉਹ ਕਰਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸੇਧ ਲੈ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੰਘਪੁਰ ਦਾ 1976 ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਲੋਕ-ਪਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਵੇ ਜਦ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਚਾਰਾ ਘੋਟਾਲੇ ਵਿਚ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੱਦ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋਵੇ। ਨੌਕਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਬਾਰੇ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕ ਜਾਂ ਦੋ ਸਾਲ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਹੀਂ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲਾਲੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 17 ਸਾਲ ਬਾਦ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਕੋਲੋਂ ਜਮਾਨਤ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੀਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਕਿੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ , ਇਹ ਸਮਾਂ ਹੀ ਦਸੇਗਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਸਲਿਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੋਣ ਜਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਭਾਜਪਾ ਵਲੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਅਜੇ ਤੀਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਭਖਵਿਆਂ ਮਸਲਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਆਰਥਕ ਨੀਤੀ,

ਵਿਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਨੀਤੀ, ਸਿਹਤ ਨੀਤੀ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਧਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ, ਘਟਗਿਣਤੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹੋ ਹਾਲ ਬਾਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਹੁਤੇ ਮਸਲੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਅਜ ਸ੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਮਿਆਰੀ ਹਨ ? ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਦਰ ਲਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਜਰਾਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਾਰ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਦਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਗੁਜਰਾਤ ਅਮੀਰ ਸੂਬਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਕਿਸਾਨ ਖੁਦ ਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ? ਉਥੋਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿਹਤ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਮਿਆਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ? ਕਾਂਗਰਸ , ਬੀ ਜੇ ਪੀ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਜੋ ਚੋਣ-ਪਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਖਾਮੋਸ਼ ਹਨ।

ਸਾਡੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਉਪਰ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਬਣਾਵੇ, ਘਟੋ-ਘਟ ਤਨਖਾਹ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਕਰੇ, ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਧਾ ਕੇ ਘਟੋ-ਘਟ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਕਰੇ , ਲੋਕ-ਪੱਖੀ ਉਦਯੋਗ ਨੀਤੀ ਬਣਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਨੌ-ਜੁਆਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲ ਸਕੇ ਤੇ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਲੋਕ ਪਾਲ ਬਣਾਵੇ, ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਉਪਰ ਵੀ ਦਬਾਅ ਪਾ ਕੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਸਕੀਮਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚੋਂ ਕਾਲਾ ਧਨ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਸਖ਼ਤ ਲੋਕ-ਪਾਲ ਬਿਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਲਗਾ ਸਕੇ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੂਚਨਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੋਸਟ ਦੇ ਸੁਹਿਰਦ ਪਾਠਕ ਆਪਣਾ ਚੰਦਾ ਜੋ ਕੇ ਸਾਲਾਨਾ 50 ਰੁਪਏ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਇਕ ਸਹਾਇਤਾ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਦੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੋਸਟ ਦੇ ਖਾਤਾ ਨੰਬਰ 06181100061650 (ਸੁਲਤਾਨਵਿੰਡ ਰੋਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਕ ਰਾਹੀਂ ਕਰਾਸ ਚੈਕ ਜਾਂ ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪੋਸਟ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ 253 ਅਜੀਤ ਨਗਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-143006 ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
.....
ਸੰਪਾਦਕ

ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀਆਂ, ਮੰਤਰੀਆਂ, ਵਿਧਾਇਕਾਂ, ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਸੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਅਕਸਰ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬੇ-ਲੋੜੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਲਾਹਕਾਰ, ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਸੈਕਟਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਜੇ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਹਲਤਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕੇਜਰੀਵਾਲ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੜੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਈ। ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਮੀਡੀਆ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਗਵਰਨਰੀ ਰਾਜ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਪਾਸ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਡਾ. ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਜੋ ਕਿ ਖੁਦ ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੱਤਰ ਹਨ ਨੇ ਸੁਆਲ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲੀਨਿਕ ਚਲਾਉਂਦੇ ਫੜਿਆ ਤਾਂ ਸਿਹਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ। ਡਾ. ਨਵਜੋਤ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰੀ ਡਾਕਟਰਾਂ ਤੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਇਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ?

ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ: 2003 ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਵਿਧਾਨ ਵਿਚ 91ਵੀਂ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਬੇ ਵਿਚ 15% ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਧਾਇਕ ਮੰਤਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਸੋਧ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਬੇ-ਤਹਾਸ਼ਾ ਮੰਤਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਦੁਰ-ਵਰਤੋਂ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। 2003 ਵਿਚ ਜਦ ਇਹ ਸੋਧ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਧੂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਛਾਂਟੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੱਤਰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸਨ, ਨੇ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕੀਤੀ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮ ਉਪਰ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਬਾਦਲ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵੀ ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ 117

ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਸਮੇਤ 18 ਮੰਤਰੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ 18 ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 21 ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੱਤਰ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 17 ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵਿਚੋਂ ਤੇ 4 ਬੀ.ਜੇ.ਪੀ. ਵਿਚੋਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ

ਉਹ ਵੀ ਵਿਹਲਤਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇ-ਲੋੜੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਵੰਬਰ ਵਿਚ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਭਤਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਈ-ਮੇਲ ਰਾਹੀਂ ਆਵੇ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਆਵੇ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਵਾਲੇ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਕੌਂਸਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੌਂਸਲਰ ਦੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪੱਤਰ ਉਪਰ

ਕਿਸੇ ਚਿੱਠੀ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜੁਆਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਤਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਕਤਰੇਤ ਭਤਾ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਵਖਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਕੌਂਸਲਰ, ਵਿਧਾਇਕ ਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਵਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਸਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਬਾਹਰ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਪਾਸ ਕੋਈ ਉਤਰ ਨਹੀਂ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੀਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਲੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦਾ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬੱਧੀ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗ਼ੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿ ਕੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਰੁਝੇ ਰਹਿਣਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਚੀਨ ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਲਾਭ ਕਮਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਲਾਭ ਕਮਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਤੇ ਪੈਪਸੂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਏਅਰ-ਇੰਡੀਆ 2007 ਤੀਕ ਲਾਭ ਵਿਚ ਵੀ ਪਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾ ਬਾਜ਼ੀ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਗ਼ਲਤ ਨੀਤੀਆਂ ਅਪਣਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਗੀ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਵੀ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਪਰ ਅਜੇ ਤੀਕ ਉਸ ਮੰਤਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਰਥਕ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੀਮ ਗਠਤ ਕਰਕੇ ਬੇ-ਲੋੜੇ ਖ਼ਰਚੇ ਘਟਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੈਨੇਡਾ ਵਾਂਗ ਹਰੇਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੂੰ ਜੁਆਬ ਦੇਹ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇਹ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੀਕ ਖੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਹਲਤਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਕਾਹਦੇ?

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਹਰੇਕ ਵਿਧਾਇਕ ਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਇਕ ਦਫਤਰ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਹੈ। ਹਰ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਬਕਾਇਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਡਿਊਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਕੌਂਸਲਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੀਕ ਜੁਆਬਦੇਹੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੁਆਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਕਿ ਹਰ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਦੀ ਸੂਝਵਾਨ ਆਈ.ਏ.ਐਸ. ਅਫਸਰ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ? ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਆਮਦਨ 30 ਹਜ਼ਾਰ ਕ੍ਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੈ ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਖ਼ਰਚਾ 42 ਹਜ਼ਾਰ ਕ੍ਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਇਸ ਪਾੜੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਲੱਖ ਕ੍ਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੇਚ ਕੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਕੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੁੱਟਾਂ ਖੋਹਾਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਕੈਮਰੇ ਲਾਉਣੇ ਸਨ, ਉਹ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਲਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਰਥਕ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਹੈ।

ਗੱਦੀਆਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ ਬੇ-ਲੋੜੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ: ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿਚ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਬੇ-ਲੋੜੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਚ 2009 ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਬਹੁ-ਮੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੱਡਾ ਨੇ 3 ਆਜ਼ਾਦ ਵਿਧਾਇਕ ਤੇ 2 ਦਲ ਬਦਲੂਆਂ ਨੂੰ ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੇ ਆਹੁਦਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਬਹੁ-ਮੱਤ ਬਣਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਚੀਫ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਕੱਤਰ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਈ ਹਾਈਕੋਰਟਾਂ ਵਿਚ ਕੇਸ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਜੇ ਤੀਕ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ।

ਕੌਂਸਲਰ, ਵਿਧਾਇਕ, ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਭਤੇ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ: ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੌਂਸਲਰਾਂ, ਵਿਧਾਇਕਾਂ, ਲੋਕ ਸਭਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਉਪਰ ਝਾਤੀ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਸਾਲ 25 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੇਅਰ ਤੇ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੇ ਭਤੇ ਦੁਗਣੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਹਰ ਕੌਂਸਲਰ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ 20 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਤੇ 4 ਰੁਪਏ ਭਤੇ ਦੇ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਰੇਕ ਵਿਧਾਇਕ ਨੂੰ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ ਤਨਖਾਹ, ਹਲਕਾ ਤੇ ਸਕਤਰੇਤ ਦਾ ਡਾਕ ਖ਼ਰਚਾ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ, ਦਫਤਰੀ ਭਤਾ 10 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮਹੀਨਾ, ਟੈਲੀਫੋਨ ਭਤਾ 15 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ, ਮੁਫਤ ਯਾਤਰਾ ਭਤਾ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਸਾਲਾਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਦੀ ਵੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟੀਮ ਬਣਾ ਕੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਜੁਆਬ ਦੇਹੀ ਦੀ ਲੋੜ: ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜੁਆਬ ਦੇਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕੈਨੇਡਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਹਰੇਕ ਵਿਧਾਇਕ ਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਇਕ ਦਫਤਰ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਹੈ। ਹਰ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਬਕਾਇਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਡਿਊਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਈ-ਮੇਲਾਂ ਖੋਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਤਰਾਂ ਤੇ ਈ ਮੇਲਾਂ ਦਾ ਬਕਾਇਦਾ ਜੁਆਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੌਂਸਲਰ, ਵਿਧਾਇਕ ਜਾਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਕਦੋਂ ਮਿਲੇਗਾ? ਉਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਸੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਭਣ ਲਈ ਖੱਜਲ ਖੁਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ

ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੱਲ ਕਰੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਲੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਇਕ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਵਿਧਾਇਕ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੱਲ ਕਰਵਾਏ। ਜੇ ਮਸਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਜੁਆਬ 35 ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਕਾਇਤ ਕਰਤਾ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਐਮ ਪੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਪਾਸ ਜੁਆਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਤਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਮ. ਪੀ. ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸਦ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਣੇਗਾ ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੇ ਕੌਂਸਲਰਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੌਂਸਲਰ, ਵਿਧਾਇਕ, ਐਮ. ਪੀ., ਮੰਤਰੀ ਵਗੈਰਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਤੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਫੋਨ ਨੰਬਰ, ਫੈਕਸ ਨੰਬਰ ਤੇ ਈ-ਮੇਲ ਵਗੈਰਾ ਤੁਸੀਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਖੋਲ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੰਝ ਇਹ ਆਗੂ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕੜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੈਬਸਾਈਟਾਂ ਖੋਲ ਕੇ ਵੇਖ ਲਉ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਈ-ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਉਪਰ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਨਾਂ ਹੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਫੋਨ ਨੰਬਰ, ਈ-ਮੇਲ, ਫੈਕਸ ਜਾਂ ਘਰ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕੌਂਸਲਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੀਕ ਜੁਆਬਦੇਹੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜੁਆਬਦੇਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਧਾਇਕ

ਡਾ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਘਈ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਅਨੇਕ ਰੰਗ' ਦੀ ਘੁੰਡ ਚੁਕਾਈ, ਪੰਥਕ ਕਵੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਤੇਗ ਯਾਦਗਾਰੀ ਐਵਾਰਡ ਤੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ :- ਰਣਜੀਤ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਰਾਮਸਰ ਰੋਡ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਡਾ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਘਈ ਦੀ ਕਾਵਿ ਪੁਸਤਕ 'ਅਨੇਕ ਰੰਗ' ਦੀ ਘੁੰਡ ਚੁਕਾਈ ਦੀ ਰਸਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੰਥਕ ਕਵੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਤੇਗ ਤੀਜਾ ਯਾਦਗਾਰੀ ਐਵਾਰਡ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਟੇਜੀ ਕਵੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੰਵਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗਿਆਨੀ ਸਿੰਘ ਗਹਿਰੀ ਤੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ਨੂੰ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਵਾਰਡ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖੀ ਡਾ. ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਬਤੌਰ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਿੰ. ਬਲਵੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁੰਮਟਾਲਾ, ਨਿਰਮਲ ਅਰਪਣ, ਡਾ. ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੱਡਾ, ਡਾ. ਬਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੋਏ।

ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦੌਰਾਨ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨਾ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਚੀਨਾ, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜ਼ਮੀਰ, ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫੁੱਲ,

ਧਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਔਲਖ, ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਗਰੀਬ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਬੀਪੁਰੀ, ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦਿਆਲਪੁਰੀ, ਮਲਵਿੰਦਰ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਕਮਲ, ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਝਬਾਲ, ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਜਾਚਕ, ਡਾ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਫਰੀ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਾਗਰ, ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਪਿਆਸਾ ਆਦਿ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਲਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੇਗ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵੇਹਰਾ, ਸੁਖਬੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ, ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਬੱਬਰ, ਕਲਿਆਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ, ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਗੋਰਾਇਆ, ਸ਼ੈਲੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਜਨ, ਸ਼ਿੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਂਤ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭੈਲ, ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਣਖੀ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਧੰਜੂ, ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਮਣ ਆਦਿ ਨੇ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ।

ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪੰਥਕ-ਕਵੀ: ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇਗ'

ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇਗ' ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਜਾਣਿਆ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਨਾਮ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ 78 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਤਕਰੀਬਨ 60 ਸਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਧਾਰਮਿਕ ਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਕਾਵਿ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਵਿਚਰੇ। ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀ ਫੁਲਵਾੜੀ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੇ। ਤਿੰਨ ਕਾਵਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ "ਤੇਗ ਦੀ ਲੋਗੇ", "ਬੀਰਤਾ ਦਾ ਚਾਨਣ" ਤੇ "ਤੇਗਾਂ ਦੀ ਛਾਵੇਂ" ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਾਏ। ਸਿੱਖ-ਪੰਥ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪੰਜ ਤਖਤਾਂ 'ਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਵਾਈ ਤੇ ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀਆਂ ਤਮਾਮ ਵੱਡੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਟੇਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਨਾਮੀ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਨਾਮ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ।

ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਦਰਸ਼ਨ ਜਲੰਧਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਉਸਤਾਦ ਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਰੇ ਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਗਿਰਦ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਣੀ ਤੇ ਕਵਿਤਾ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਕਹਿਣੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰ ਹਨ,

ਇਹਨਾਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਖੇਤਰ ਬਾ-ਖੂਬੀ ਨਿਭਾਏ। ਕਵਿਤਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਸੀ, ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਹੋ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਕਵਿਤਾ ਕਹਿਣੀ ਤਾਂ ਕਿ ਸਰੋਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਭਾਵ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਾਇਰ, ਸ੍ਰ. ਉਤਮ ਸਿੰਘ "ਤੇਜ" ਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਧਾਰਿਆ। ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਆਪਣੇ ਬਾਬਾ ਉਸਤਾਦ, ਸ੍ਰ. ਵਿਧਾਤਾ ਸਿੰਘ ਤੀਰ ਪਾਸੋਂ ਸਿੱਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ 1929 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰ. ਹਰੀ

ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਲੂਣ ਮੰਡੀ ਚੌਂਕ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਹੋਸ਼ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। ਦਾਦੀ ਨੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਯਤੀਮਖਾਨੇ ਵੀ ਰਹੇ। ਉਰਦੂ ਮੌਲਵੀ ਪਾਸੋਂ ਪੜ੍ਹੇ, ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਾਦੀ ਨੇ ਸਿਖਾਈ, ਲੰਡੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਮੁਣੀਮੀ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀ ਵੀਰ ਸਿੰਘ "ਵੀਰ" ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ ਵਿਖੇ ਕੰਪੋਜਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿੱਖਿਆ।

ਸੰਨ 1950, 22 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਬੀਬੀ

ਰਾਜ ਕੌਰ (ਸਪੁਤਰੀ ਸ੍ਰ. ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ) ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਦੌਰਾਨ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪੰਜ ਲੜਕੇ ਤੇ ਇਕ ਲੜਕੀ ਹੋਏ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਹਮ-ਸਫਰ ਕਵੀ ਜਿਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਥੇਦਾਰ ਪੂਰਣ ਸਿੰਘ ਜ਼ੋਸ਼, ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪਾਂਧੀ, ਬਚਨ ਪਹਿਲਵਾਨ ਬਚਨ, ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਫੀ, ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਰੋਸ਼ਣ, ਪੰਨਾ ਸਿੰਘ ਰੰਗੀਲਾ, ਉਤਮ ਸਿੰਘ ਤੇਜ, ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨਿਹਫਲ ਆਦਿ। ਉਹਨਾਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈੱਸ

ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਛੇਦਾ-ਬੰਦੀ ਵਿਚ ਰੱਚੀਆਂ, ਪਿੰਗਲ ਦੇ ਚੰਗੇ ਗਿਆਤਾ ਕਬਿੱਤ, ਸਵੱਈਆ, ਬੈਂਤ, ਵਾਰ ਆਦਿ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਣੀ, ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਬਾ-ਖੂਬੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਣਾ, ਰਦੀਫ਼, ਕਾਫੀਆ, ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਨੌਂ ਕਾਵਿ-ਰਸਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੂਬੀ ਸੀ।

ਸੰਨ 2007, 7 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬੀਮਾਰ ਰਹਿ ਕੇ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ। ਚਲਾਣੇ ਤੋਂ 2 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਪੁਤਰ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੇਗ ਦੀ ਬਾਂਹਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਜੋ ਉਸਤਾਦ ਸ਼ਾਇਰ ਸਨ ਨੂੰ ਫੜਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੁਣ "ਜਸਬੀਰ" ਅੱਗੇ ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਚਰੇਗਾ।

ਤੇਗ ਜੀ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਸਾਹਿਤਕ ਗਜ਼ਲਾਂ ਤੇ ਹਾਸਰਾਸ ਆਦਿ ਦੇ ਖਰੜੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਛਪਵਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਣਜੀਤ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ (ਰਜਿ:) ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ੍ਰ. ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ "ਤੇਗ" ਯਾਦਗਾਰੀ ਐਵਾਰਡ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਵਲੋਂ ਹਰਕੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਹਿਲ ਦਾ ਸਨਮਾਨ

ਹਰਕੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਹਿਲ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਸਨਮਾਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਦੇ ਮੈਂਬਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਵਲੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਇੰਜ: ਪ੍ਰੀਤ ਟਰੈਵਲਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਵਿਚ ਨਵੇਕਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅੱਜ ਮੀਟਿੰਗ ਹਾਲ ਵਿਚ ਵਿਰਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਪਛਾਣ ਬਣ ਗਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸ. ਹਰਕੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਹਿਲ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਦੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਡਾ. ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਤ, ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਵਿਰਸੇ ਲਈ ਪਾਏ ਵਡਮੁੱਲੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਹਿਲ ਦੀਆਂ ਗੁਣ ਤੀਕ 14 ਪੁਸਤਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਿਹਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸਾ, ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ, ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ, ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸਾ ਕੋਸ਼, ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਜੀਵਨ, ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਬਦਲੀ ਨੁਹਾਰ, ਲੋਕ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਤੇ-ਨਾਤੇ, ਆਦਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਡੀਨ ਡਾ. ਬਿਕਰਮ ਸਿੰਘ ਘੁੰਮਣ ਨੇ ਕਹਿਲ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਇੰਜ: ਹਰਜਾਪ ਸਿੰਘ ਔਜਲਾ ਨੇ ਟੂਰਿਜ਼ਮ, ਵਿਰਸੇ ਤੇ ਹਵਾਈ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਲੇਖਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰੂਆਂ ਦੇ ਖਿੱਚ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਹੀਦ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਆਫ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੱਸਾ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੇ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਫਾਈ, ਟਰੈਫਿਕ ਤੇ ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਉਪਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੰਚ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਣਖੀ ਨੇ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀਤ ਟਰੈਵਲਜ਼ ਤੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਉੱਥੇ ਮੰਚ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਹਰਕੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਹਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਤਕ ਸਫਰ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ

ਦੀ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਕਿਵੇਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਛਪਵਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਅੜਿੱਕੇ ਡਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਕੌੜੇ ਅਨੁਭਵ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ। ਮੰਚ ਦਾ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਸਮਾਗਮ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਮੰਚ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਪ੍ਰੋ. ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਰਸਾ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ. ਹਰਕੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਹਿਲ ਵਲੋਂ ਪਏ ਵਡਮੁੱਲੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ। ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਨ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਹਲੀ ਬਖੂਬੀ ਨਿਭਾਇਆ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਪਕਾਰ ਸਿੰਘ ਕੋਹਲੀ, ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਜੋਸਨ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੋਮੀ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਐਸ.ਡੀ.ਓ., ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਭੱਟੀ, ਆਦਰਸ਼ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤ ਟਰੈਵਲਜ਼, ਡਾ. ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਘਈ, ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਮਣ, ਜਤਿੰਦਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਰੋਬਿਨ, ਸੁਰਿੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ।

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਫ਼ਤਿਹ ਅਕੈਡਮੀ ਵਿਖੇ ਗਤਕਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਓਵਰਆਲ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਟਰਾਫੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਫ਼ਤਿਹ ਅਕੈਡਮੀ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਈ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਫ਼ਤਿਹ ਅਕੈਡਮੀ ਵਿੱਚ 14 ਅਤੇ 17 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੇ ਉਮਰ ਵਰਗ ਲਈ ਗਤਕਾ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡਿਆ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਗਤਕਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਭਰ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 40 ਟੀਮਾਂ ਰਾਹੀਂ 600 ਦੇ ਲੱਗਭੱਗ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਭਾਗ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਸਦੀ ਆਰੰਭਤਾ ਆਈ. ਐਫ. ਏ. ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸ. ਜਗਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸ. ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਜੀ (ਜਨਰਲ ਸੈਕਟਰੀ ਗਟਕਾ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡਿਆ) ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸ. ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੁਰ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਧਰਮ 'ਚ ਗਤਕੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈ. ਐਫ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਗਤਕੇ ਦਾ ਮਾਨ-ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਗਤਕਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਵਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ. ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸਪੋਰਟਸ ਏਏਓ) ਨੇ ਸਸਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿ ਕੇ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਸਥਿਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਲਈ ਇਹ ਬੜੇ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਮਾਰਸ਼ਲ ਆਰਟ ਗਤਕਾ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਨਿਵੇਕਲੀ ਹੋਂਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਵਲੋਂ ਗਤਕਾ ਮਾਸਟਰ ਸ. ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਤ 'ਗਤਕਾ' ਨਾਮਕ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਓਵਰਆਲ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਟਰਾਫੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਫ਼ਤਿਹ ਅਕੈਡਮੀ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਈ। ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਖਾਲਸਾ ਅਕੈਡਮੀ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਕੈਂਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੱਲਾਪੁਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਟੀਮ ਜੇਤੂ ਰਹੀ।

ਦ ਗ੍ਰੀਨ ਡੈਂਟਲ ਕਲਿਨਿਕ

ਡਾ. ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ

98783-71138, 98888-45154

ਸਾਹਸਦੇ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਏਅਰਪੋਰਟ ਰੋਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

e-mail: thegreen.dental@gmail.com

WINGS LEARNING HUB

Wings For Success

COMPLETE & THE BEST ENGLISH COACHING

IELTS SPOKEN ENGLISH CAE

PERSONALITY DEVELOPMENT FOREIGN LANGUAGES

ADVANCED GRAMMAR COMPUTER COURSES

DISTANCE EDUCATION COURSES MONEY TRANSFER

SCO: 55, 2nd Floor, City Centre, Amritsar
Tel.: 91-183-2544035, 2551120
e-mail : wingslearninghub@live.com
Call : Harbrinder Singh Chandi - 98159 65565

ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰਾ ਫੇਰੀ ਦੀ ਸੰਵਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਡਾ. ਐਮ.ਐਲ. ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਕ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਇੰਨ ਬਿੰਨ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

The Editor.
The Amritsar Post, Amritsar
Sub. Modified EVMs (Tamper Proof)

Dear Sir.

After casting the votes the electronic voting machines (EVMs) are stored for long periods till the voting day all over India. The very long period between casting and counting of the votes can be mis-used by the party in power, as the possibility of tampering cannot be ruled out entirely.

AVMs can be modified to give final count of votes, to different candidates, just after the end of vote casting of each booth, to a USB port in encrypted form, which can be further uploaded to the Election Commission of India controlled web site. A soft ware for this safeguard can be easily designed.

The normal counting of votes on the designated date can be carried out at the state centres. But the count at different states should tally the figures with the already encrypted form uploaded earlier on the close of casting of votes at each booth/constituency. This will discourage rather stop the tendency of the party in power to tamper with the AVM, which can be easily tampered with in their present form.

In a net-shell the counting of votes in each booth should be carried out just after the closing of voting and not declared, but uploaded to an E.C.I. controlled website in codes. Our cherished democratic system has to be protected from scheming politicians. This must be brought to the notice of our Election Commission of India, and this can be accomplished only by strong and well circulated newspaper of India, like your esteemed and reputed paper, The Tribune, an unbiased news paper.

This will also reduce huge expenses of deploying the security forces in large number for safe guarding the EVMs for a very long period after the end of voting.

Thanking you.
Yours truly,
Prof. M.L. Singh.
Head Deptt. of Electronics Technology
(Mob. no. 9872223127)
G.N.D. University. Amritsar

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਪਾਸੋਂ ਅਕਾਂਖਿਆਵਾਂ

1. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਅਫਸਰਾਂ, ਰਾਜਨੀਤੀਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਪਦ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਤੇ ਫੈਲੀ ਗੰਦਗੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਵਾਇਆ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।
2. ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੈ। ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ ਦਾ ਮਕਬੂਲਪੁਰਾ ਚੌਂਕ ਤੋਂ ਰਾਮ ਤਲਾਈ ਚੌਂਕ ਤੱਕ ਦਾ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਰੇਤ ਅਤੇ ਬਜਰੀ ਦੀਆਂ ਟਰਾਲੀਆਂ ਨੇ ਮੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸੜਕ ਰੇਤ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੇਤ ਪੈਣ ਕਰਕੇ ਅਕਸਰ ਹਾਦਸੇ ਵਾਪਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੀ.ਟੀ.ਰੋਡ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਹਟਵਾਂ ਕਰਕੇ ਜਹਾਜ਼ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੇਤ ਦੀਆਂ ਟਰਾਲੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।
3. ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਦੱਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ 8053 ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਜਾੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਠੋਸ ਕਦਮ ਉਠਾਏ ਜਾਣ।
4. ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਰਾਮ ਬਾਗ (ਕੰਪਨੀ ਬਾਗ) ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਕਰੋਪੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਜੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਧੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਮਿਟੀ ਪੁੱਟ ਕੇ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਵਿੱਲਖਣ ਰੁਖਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਿਗਣ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਬਾਗ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਪੁਰਾਤਤਵ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਤਾ ਸਰਕਾਰ ਪਾਸੋਂ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਠੋਸ ਕਦਮ ਉਠਾਏ ਜਾਣ।
5. 1 ਨਵੰਬਰ 1966 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ, ਇਤਿਹਾਸਕ, ਰਾਜਨੀਤਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯਾਤਰੂ ਅਸਥਾਨ ਪੱਖੋਂ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।
6. ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 2004 ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਈ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਸਪੈਸ਼ਲ ਇਕਨੋਮਿਕ ਜੋਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਐਸ.ਈ.ਜ਼ੋਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
7. ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 2008 ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਵਰਲਡ ਕਲਾਸ ਸੈਂਟਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
8. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਆਈ.ਐਮ. ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
9. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਏਮਜ਼ ਅਤੇ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਅਦਾਰੇ ਬਣਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 7 ਏਮਜ਼ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਏਮਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
10. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਸਿਧੀਆਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਵਾਈ ਉਡਾਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਵੈਨਕੂਵਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ -ਮੈਲਬੋਰਨ-ਸਿਡਨੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਨਿਊਯਾਰਕ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਸਿੰਘਪੁਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-ਲੰਡਨ-ਟਰਾਂਟੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।
11. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ. ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਥੇ ਆਈ.ਟੀ. ਪਾਰਕ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ ਇਨਫੋਸੈਸ, ਵਿਪਰੋ, ਮਾਈਕਰੋਸੋਫਟ ਆਦਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟ ਕਰਕੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।
12. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਪਾਰਕ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਐਡਲੈਬ ਆਦਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
13. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬੈਂਚ ਖੁਲਵਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਣਖੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਇਲ ਨੰਬਰ 98158-40755 ਜਾਂ ਇੰਜ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਹਲੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਬਾਇਲ ਨੰਬਰ 98147-00081 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਰਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਵੱਲੋਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਮੰਗ ਪੱਤਰ।

ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸਿਹਤ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਕੁੱਲ ਸੰਸਾਰ ਦੇ 20 ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਵਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੱਦ ਤਕ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਾ 13ਵਾਂ ਨੰਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚਲੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਰਹਿਤ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ :

1. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਡੀਜ਼ਲ ਪੰਪਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸੀ.ਐਨ.ਜੀ ਪੰਪ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ। ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ, ਸਿਟੀ ਬੱਸਾਂ, ਕਾਰਾਂ ਆਦਿ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਹੋਏ ਨਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਜਾਮ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਵਧਦਾ ਹੈ।
2. ਰੇਤ-ਬੱਜਰੀ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕ ਪੱਕਾ ਅੱਡਾ ਜਹਾਜ਼ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਹਟਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਇਹ ਅੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਈਪਾਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਖੁਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।
3. ਭਗਤਾਂ ਵਾਲਾ ਸਥਿਤ ਦਾਣਾ ਮੰਡੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਈਪਾਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
4. ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਈਪਾਸ ਦੇ 5 ਕਿ: ਮੀ: ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਅਤੇ ਝੋਨੇ ਦੀ ਖੇਤੀ ਨਿਰ-ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਕੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਅਤੇ ਸਬਜੀਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
5. ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਲਾਗੇ ਬਣੇ ਸੈਂਕੜੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਟਲਾਂ ਦੇ ਚਲਨ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਾਹਨ ਰਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਬੈਟਰੀ ਨਾਲ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।
6. ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਕੱਚੇ ਹਨ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੁਰੰਤ ਪੱਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।
7. ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਖਜੂਰਾਂ ਦੇ ਰੁੱਖ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਛਾਂ-ਦਾਰ ਰੁੱਖ ਜਿਵੇਂ ਪਿੱਪਲ, ਬੋਹੜ, ਨਿੰਮ, ਟਾਹਲੀ, ਫੁੱਲਦਾਰ ਰੁੱਖ ਜਿਵੇਂ ਗੁਲਮੋਹਰ, ਅਮਲਤਾਸ, ਬੋਤਲ ਬੁਰਸ ਅਤੇ ਕਨੇਰ ਆਦਿ ਰੁੱਖ ਲਗਾਏ ਜਾਣ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੱਵਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਲਿਊਸ਼ਨ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਜੀ।

ਪਿੰ: ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਣਖੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਕਾਸ ਮੰਚ, ਮੋਬਾਇਲ :9815840755

ਭਾਰਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਅੱਜ ਤੋਂ ਇਕ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬਾ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਭਕਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਜਦ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਗਦਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਰਾਹੀਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਂਗ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਤਾਕਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੋਵੇ। ਰੂਸ ਵਿਚ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਦ 1917 ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬ ਆਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਰਾਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਨਿਜ਼ਾਮ ਕਹਿ ਕੇ ਭੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਥੋਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਧ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨਵੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨੇਤਾ ਸਾਰਾ ਸਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਚੋਣ ਵਿਚ ਰੁਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਕਈ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨਹੀਂ ਵੜਦੇ। ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਤੇ ਕਿਸੇ ਲੀਡਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਥੇ ਸੜਕਾਂ, ਪੁੱਲ ਵਗੈਰਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਕਈ ਪੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਅਰਬਾਂ ਰੁਪਏ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਲੋਕ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਪੈਸਾ ਰੋੜਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸੋਧ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਥੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਸਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਚਾਰ ਸਾਲ ਲਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਆਸਾਮੀ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਧੀ ਚੋਣ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹੈ ਪਰ ਇਥੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀਟੋ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਭਾਵ ਕੇ ਜੇ ਸੈਨੇਟ ਕੋਈ ਬਿਲ ਪਾਸ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਬਿਲ ਮੁੜ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵੀਟੋ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ ਇਕ ਗਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵੋਟਾਂ ਪੁਆ ਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਜੇ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਆਸਾਮੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੀ ਰਾਇ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ?

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਦੋ ਸਦਨ ਹਨ, ਲੋਕ ਸਭਾ ਤੇ ਰਾਜ ਸਭਾ। ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਿੱਧੇ ਵੋਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਚੋਰ ਮੋਰੀ ਰਾਹੀਂ ਕਈ ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਲੋਕ ਸਭਾ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਹਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਵੀ ਦੋ ਹਾਊਸ ਹਨ। ਇਕ ਸੈਨੇਟ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਹਾਊਸ ਆਫ਼ ਰੀਪਰੀਜ਼ਨਟੇਟਿਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ 50 ਸੂਬੇ ਹਨ। ਸੈਨੇਟ ਵਿਚ ਹਰ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ 2 ਸੀਟਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਨੇਟ ਦੀਆਂ ਕੁਲ 100 ਸੀਟਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਨੇਟਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਨੇਟਰ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੀ ਕਾਂਗਰਸ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਆਬਾਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 435 ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸਮੈਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬਿੱਲ ਦਾ ਦੋਵਾਂ ਹਾਊਸਾਂ 'ਚੋਂ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਰਾਜ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸਿੱਧੀ ਵੋਟਾਂ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ? ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਿਸ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨੂੰ ਚਾਹੇ ਮੰਤਰੀ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ਼ ਸਟੇਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਮੰਤਰੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਮਹਿਕਮੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਹੜਾ ਅਮਰੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੇ ਕਈ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਪਾਸ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਅੱਠਵੀਂ ਦੱਸਵੀਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਸੈਨੇਟਰ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸਮੈਨ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਰ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਘੜਨ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਮਾਪ ਦੰਡ ਹੋਵੇ?

ਇਹੋ ਸਥਿਤੀ ਸੂਬਿਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਪੱਧਰ ਤੇ ਇਥੇ ਸੂਬੇ ਦਾ ਮੁੱਖੀ ਗਵਰਨਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਚਾਰ ਸਾਲ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਸਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੀਜੀ

ਵਾਰ ਗਵਰਨਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਧੀ ਚੋਣ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਹਰ ਵੋਟਰ ਪਾਸ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੂਬੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਵੀ ਬੁਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਖਾਸ ਗਿਣਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਵੀ ਦੋ ਹਾਊਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਾਂਗ ਗਵਰਨਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ। ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਂਗ ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਬਣਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਮਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਸਿੱਧੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਸਰਪੰਚਾਂ, ਮੇਅਰਾਂ ਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੀਕ ਮੁੱਖ-ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਸਿੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਹਿਲ ਮੁਹਾਲੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਤੇ ਮਾਲਵਾ ਹੈ। ਮਾਝੇ, ਦੁਆਬੇ ਨੂੰ ਅਣ-ਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਵੀ ਖਾਸ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਹਾਲ ਮੇਅਰਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਇਕਸਾਰ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸੀ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਵਾਲੇ ਟਿਕਟਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਭੱਜਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੋਣ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਜਾਂ ਸੈਨੇਟ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੇਅਰ ਦੀ। ਮਈ/ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਚੋਣ ਲੜਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੋਣ ਵੀ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਵਿਚ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਵੰਬਰ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚੋਣ ਲੜ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਰਗੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਾਇਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਲੋਕ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਵਧੇਗੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਾਰਟੀ ਮੈਂਬਰ ਦਰੀਆਂ ਵਛਾਉਣ ਜਾਂ ਬਾਹਵਾਂ ਖੜੀਆਂ ਕਰਨ ਜੋਗੇ ਹੀ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਚੋਣ ਮੁਦਿਆਂ

ਵੇਲੇ ਆਪਾਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਇਕੱਠਾਂ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਇਕ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੀਡਿਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉੱਥੇ ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕੀਂ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਟੀ. ਵੀ. ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਸਮੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇਕੋ ਮੰਚ 'ਤੇ ਖਲੋ ਕਿ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜੁਆਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਨੀਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਵਗੈਰਾ। ਬੜੀ ਉਸਾਰੂ ਬਹਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਅਮਰੀਕਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਹਿਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਘਟੀਆ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੂਸ਼ਣਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਜਕਲ ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਬੀ ਜੇ ਪੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ 50 ਸੂਬੇ ਹਨ। ਹਰ ਸੂਬੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਝੰਡਾ, ਆਪਣਾ ਪੰਛੀ, ਆਪਣਾ ਫੁੱਲ, ਆਪਣਾ ਸੈਂਸਰ ਬੋਰਡ, ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਗੈਰਾ ਵਗੈਰਾ। ਹਰ ਸੂਬਾ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ। ਹਰ ਸੂਬੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਟਰੈਫਿਕ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਈ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਤੇ ਕਈਆਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਇਥੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ। ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੁਲੀਸ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੀ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀ ਵੋਟਾਂ ਪਾ ਕੇ ਕਮੇਟੀ ਚੁਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ 99 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ, ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਰਾਜ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਈ ਫ਼ੈਸਲੇ ਵੋਟਾਂ ਪਾ ਕੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੇਂਦਰ ਪਾਸ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰੀਏ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਂਗ ਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੇ, ਕੇਂਦਰ ਆਪਣਾ ਬੋਝ ਘਟਾਵੇ।

ਅਮਰੀਕਾ ਇਕ ਐਸਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੀ ਪੜਾਈ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵੈਸੇ ਇੱਥੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਮੰਨਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਖੁਲ੍ਹ ਹੈ। ਹਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ, ਲਿਖਣ ਤੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਖੋਰੀ ਨਹੀਂ। ਖਜਲ ਖੁਆਰੀ ਦਾ ਖਾਸ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਰਿਕਾਰਡ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਜਾਂ

ਜ਼ਮੀਨ ਖ਼ੀਦਣ ਵੇਚਣ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਹਿਸੀਲਾਂ ਵਿਚ ਧੱਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਣੇ ਪੈਂਦੇ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 500-700 ਡਾਲਰ ਫੀਸ ਲੈ ਰਜਿਸਟਰੀਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਕਾਨ ਖ਼ੀਦਣ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਦਰ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਕਾਨਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ੀਦੋ ਫ਼ਰੋਖਤ ਦਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੀਣਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਖਿਆਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਥਾਂ ਲਿਫਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਗਰੀਣਾਂ ਦੀ ਪਾਰਕਿੰਗ ਗੇਟ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਾਸ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਿਕਿਊਰਟੀ ਗਾਰਡ ਹਨ ਪਰ ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਮਰੀਕੀ ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਘਰੇਲੂ ਕੰਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ੌਜ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਦੰਦ ਖਟੇ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਢੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਪਬਲਿਕ ਸੈਕਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੰਦ ਬਹੁ-ਕੰਪਨੀਆਂ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਵੀ ਹਸਪਤਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈ ਤੇ ਬੀਮੇ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ। 65 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਮੁਫ਼ਤ ਇਲਾਜ ਹੈ। ਲਖਾਂ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਕੋਲ ਬੀਮਾ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਬੀਮਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਣ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

Statement of ownership and other particulars about AMRITSAR POST as required by Registration of Newspapers (Central) Rules 1956.

1. Place of Publication: 253, Ajit Nagar, Amritsar.
2. Periodicity of Publication: Monthly
3. Printer's name: Charanjit Singh Nationality: Indian Address: 253, Ajit Nagar, Amritsar.
4. Publisher's name: Charanjit Singh Nationality: Indian Address: 253, Ajit Nagar, Amritsar.
5. Owner's name: Charanjit Singh Nationality: Indian Address: 253, Ajit Nagar, Amritsar.
6. Editor's name: Charanjit Singh Nationality: Indian Address: 253, Ajit Nagar, Amritsar.

I, Charanjit Singh, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/-Charanjit Singh
Publisher

ਜਦ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਮਰੀਕਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਭਾਂਤ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਸਾਰ ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਦੌੜਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੜਕਾਂ, ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਬਣੇ ਫਲਾਈ ਓਵਰ, ਬਿਨਾਂ ਹਾਰਨ ਵਜਾਏ ਚਲਦੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਤੇ ਟਰੱਕ ਟਰਾਲੇ, ਸਫਾਈ ਏਨੀ ਵਧੀਆ ਕਿ ਜਿੰਨਾਂ ਵੀ ਬੁਠ ਬੋਲਿਆ ਜਾਵੇ ਥੋੜਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੜਕਾਂ ਕੰਢੇ ਕੋਈ ਮਿੱਟੀ ਘੱਟਾ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਪਾਸੇ ਹਰਿਆਵਲ ਹੀ ਹਰਿਆਵਲ। ਹਰ ਥਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਘਾਹ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ। ਬਿਜਲੀ ਪਾਣੀ ਚੌਂਦੀ ਘੰਟੇ। ਜੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਗਰਿਡ ਫੇਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਅੰਦਰ ਹਾਲ ਦੁਹਾਈ ਮੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਮਕਾਨ, ਦੁਕਾਨ, ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ, ਸਟੋਰ ਸਭ ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਹਨ। ਅਤਿ ਦੀ ਗਰਮੀ ਸਰਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਰਦੀ ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਾਂ ਵੀ ਏਅਰ ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਹਨ ਤੇ ਬਾਕੀ ਥਾਵਾਂ ਵੀ। ਏਸੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਪਸੀਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਪੜੇ ਕਈ ਕਈ ਵਾਰ ਪਾਉਣ ਤੇ ਵੀ ਗੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਬਿਜਲੀ, ਪਾਣੀ, ਟੈਲੀਫੋਨ ਆਦਿ ਦੇ ਬਿਲ ਤਾਰਨ ਲਈ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖਲੋਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਇੰਟਰਨੈਟ ਜਾਂ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਬਿਲ ਤਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਟਰਨੈਟ ਉਪਰ ਸਾਰਾ ਲੈਣ ਦੇਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਲੈਣ ਦੇਣ ਕਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸਟੋਰ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਘਰ ਦੀ ਤਕਰੀਬਨ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਖਰੀਦੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਪਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫੌਰਨ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਪਸ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਵਰਤੀ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੀਕ ਕਿ ਕਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਾਪਸ ਪੈਸੇ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਾਂਗ ਇੱਥੇ ਖਪਤਕਾਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਪਾਸ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਸੋਸ਼ਲ ਸਿਕਿਓਰਟੀ ਨੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਵੇਖ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰੀ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਏਸੇ ਲਈ ਲੋਕੀਂ ਮਕਾਨ, ਕਾਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਿਸਤਾਂ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਤਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪੈਸੇ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ। ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਲੀ ਤੁਹਾਡੇ ਗਲ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਟਰੈਫਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹਾਈ ਵੇਅ ਤੇ ਸਾਰਾ ਅਮਰੀਕਾ ਘੁੰਮ ਲਉ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਲ ਬੱਤੀ

ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁਲੀਸ ਦਾ ਨਾਕਾ। ਹਾਈਵੇਅ ਵਿੱਚ ਕਾਰ ਡੀਵਾਈਡਰ ਹੈ ਤੇ ਸੜਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਾਣ ਲਈ ਫਲਾਈ ਓਵਰ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧੀਆ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਖੱਬੇ, ਸੱਜੇ ਮੁੜਨ ਲਈ ਲੇਨਾਂ ਮਾਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਨੰਬਰ ਲਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਐਗਜ਼ਿਟ(ਮੋੜਾਂ) ਦੇ ਵੀ ਨੰਬਰ ਹਨ। ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਪਾਰਕਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਰੇਕ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਸੇ ਪੀਲੀ ਲਾਈਨ ਲਾਕੇ ਪਾਰਕਿੰਗ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਖੜ੍ਹੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਡੀ ਨਾ ਵਜੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕਾਰ ਹੈ। ਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਅੰਗਹੀਣ ਹੈ। ਬੱਸਾਂ ਤੇ ਗੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੰਮੇ ਸਫਰ ਲਈ ਵੀ ਕਾਰਾਂ ਹੀ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਗੱਡੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਹੂਲਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਗੱਡੀ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੂਰ ਦੇ ਸਫਰ ਲਈ ਖੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਜਾਂ ਘਰੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਰ ਕਿਰਾਏ ਤੇ ਲਉ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿਉ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਕਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ। ਸੜਕਾਂ ਕੰਢੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਖਾਣ ਪੀਣ ਲਈ, ਪੈਟਰੋਲ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਹਟਵੀਆਂ ਜਗਾਹ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਰਨ ਮਾਰਨਾ ਗ਼ਲ ਕੱਢਣਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੁਲੀਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਏਨਾ ਚੰਗਾ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸਾਡਾ ਬੁਰਾ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਔਕੜ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ 911 ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਫੋਨ ਕਰੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਟਰੈਫਿਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੁਹਾਡਾ ਚਲਾਣ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ 'ਸਰ' ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਏਗਾ। ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾ ਚਲਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਏਨੇ ਨਾਲ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ 'ਸਰ' ਕਹਿ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬੇ-ਵਜਾ ਪੁਲੀਸ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸੜਕਾਂ ਉਪਰ ਟਰੱਕਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਥਾਵਾਂ ਹਨ ਤੇ ਜੇ ਸਿਗਨਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਟਰੱਕਾਂ ਵਾਲੇ ਉਪਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ਵਤ ਖੱਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਸਟਾਪ ਦਾ ਅਰਥ ਸਟਾਪ ਹੈ। ਜੇ ਵਨ ਵੇਅ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵੀ ਵਨ ਵੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਚਲਾਣ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਇਕੱਠੇ ਤੁਰੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ, ਪੁਲੀਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਗਿਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਹਾਂ ਜੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਖੈਰ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ 17 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਕਦਾ ਤੇ 21 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਖਰੀਦ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਾਰਕੁਟਾਈ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਮੁੰਡੇ-ਕੁੜੀ

ਦਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਚਲਣਾ ਸਭਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਦਾ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦਾ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਚਲਣਾ ਅਸਭਿਆ ਹੈ। ਮੁੰਡਾ ਕੁੜੀ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ। ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੈ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜਾਂ, ਪਾਰਕਾਂ, ਸਵਿਮਿੰਗ ਪੂਲਜ਼, ਬੀਚ 'ਚ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਜ ਮਸਤੀ ਕਰਦੇ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। 17 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਖਾਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਹ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਰਹਿਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਲੜਕੀਆਂ ਅਣ-ਵਿਆਹੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਮਰੀਕੀ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਮਾਂ ਪਿਉ ਵਧੇ ਵਖਰੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਾਜ ਦੇਣ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਆਹ ਆਮ ਹਨ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਖਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਅਮਰੀਕੀ ਗੋਰਿਆਂ, ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਲਿਆਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹੋ ਹਾਲ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਗੋਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਕਾਲੇ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਨਾਲ ਤੇ ਕਾਲੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਗੋਰੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਆਮ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਲਾਕ ਲੈਣੇ ਆਮ ਹਨ ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਕ ਲੈਣ ਪਿੱਛੋਂ ਵੀ ਉਹ ਮਿਲਵਰਤਨ ਜਾਰੀ ਰਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਗ਼ਮੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਲਾਕ ਨੂੰ

ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੀਚ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸਕੂਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹੋ ਅਧਿਆਪਕ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ। ਸਕੂਲ ਬਾਰਵੀਂ ਤਕ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮੁਫਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਕ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਦੂਜੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਫੀਸ ਲਗਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਹੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਾਉਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਦਿਆ ਮਹਿੰਗੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸੂਬਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਆਉਣ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫੀਸ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਕ ਟੈਕਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹੇ ਉਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੀਸ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤੇ ਕੋਰਸ ਲੈ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੇਤੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤੇ ਥੋੜੇ ਕੋਰਸ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਈ ਬੱਚੇ ਬੀ.ਟੈਕ, ਬੀ.ਐਸ-ਸੀ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਬੀ.ਐਸ. ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਤਿੰਨ

ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਸਤ ਸਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇੱਥੇ ਲਚਕਤਾ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ

ਮੁਤਾਬਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹੋ ਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰਲਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਖਿਅਕ ਨਹੀਂ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਲਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ 17 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਰਾਜ ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਭਿਆਚਾਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫਤਰ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹਰ ਹਾਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। 'ਫਿਰ ਆਉਣਾ' ਕਹਿਣ ਦਾ ਇੱਥੇ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਪੁਲੀਸ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਥਾਣੇ ਜਾਓ, ਆਪਣਾ ਸੋਸ਼ਲ ਸੀਕਿਓਰਟੀ ਨੰਬਰ ਦੱਸੋ। ਉਹ ਸੋਸ਼ਲ ਸੀਕਿਓਰਟੀ ਨੰਬਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਚੈਕ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਤੇ ਦਸ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਪੁਲਸ ਪੜਤਾਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਫੜ੍ਹਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਿੱਠੀ ਘਰ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਲਾਇਸੈਂਸ

ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਡੀ.ਐਮ.ਵੀ. ਦਫਤਰ ਜਾਓ। ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਈਸੈਂਸ ਰਖ ਲੈਣਗੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਠਿਆਂ ਪੰਜ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਈਸੈਂਸ ਬਣਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਫੜਾ ਦੇਣਗੇ। ਮਜ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਕਰੇ। ਕਾਰਾਂ, ਟਰੱਕਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਬੀਮੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਫੌਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਵੇਖ ਕੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਚੈਕ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਨੌਕਰੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਛੁੱਟੀ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਡਾਕਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਇਧਰ ਨੂੰ ਦੌੜ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਦਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੇ-ਲੋੜਾ ਖ਼ਰਚਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਤੇ ਅਫ਼ਸਰ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮੌਜਾਂ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਦਰਜਾ ਚਾਰ ਦੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਅਤੇ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਕਾਰ ਉਪਰ ਲਾਲ ਬੱਤੀ ਤੇ ਗੁਟਰ ਨਹੀਂ। ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨਿਜੀ ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਦਫਤਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਆਮ ਵਜ਼ੀਰ, ਮੇਅਰ, ਵਿਧਾਇਕ, ਐਮ.ਪੀ. ਆਮ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੱਗੜੀਧਾਰੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਅਰਬ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਈ ਵੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਵਾਜ਼ੇ ਕੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਆਮ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਮਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫ਼ਾਥਰ ਡੇ, ਮਦਰ ਡੇ ਦੇ ਦਿਨ, ਬੱਚੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਤੋਹਫੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੋਮਵਾਰ ਲੇਬਰ ਡੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਿਨ ਮਾਲਕ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ੂਬ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿਵਸ 4 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੈਲੋਵੀਨ ਡੇ ਸਾਡੀ ਲੋਹੜੀ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਮੰਗਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਕਸਤ ਭਾਵ ਅਮੀਰ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੁਪਰ ਪਾਵਰ ਹੈ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਮੁਲਕ ਵੱਲ ਨੂੰ ਦੌੜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਏਨਾ ਖ਼ੂਬ-ਸੂਰਤ ਤੇ ਮਨ-ਮੋਹਣਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਹੋ ਕਿ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਧਰਮਾਂ, ਨਸਲਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਹਸੀਨ ਦਿਨ ਤੇ ਰੰਗੀਲੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਨਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਅਜਾਈਂ ਨਾ ਜਾਣ ਦੇਣਾ।

-ਡਾ.ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਮਟਾਲਾ

ਸੋਹਣਾ ਮੁਲਕ ਅਮਰੀਕਾ

ਸਮਾਜਿਕ ਬੁਰਿਆਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

ਹਰੇਕ ਕਲੋਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੜਕਾਂ ਠੀਕ ਕਰਨੀਆਂ, ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟ ਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕਲੋਨੀ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖੇਡਣ ਲਈ ਗਰਾਊਂਡ, ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਸਵਿਮਿੰਗ ਪੂਲ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਲਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਇਕੋ ਥਾਂ ਤੇ ਨਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝਾਕਾ ਖੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨੰਗੇ ਪਿੰਡੇ ਧੁਪ ਸੇਕਣ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਗੋਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਹੁਸਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਖਾਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਲੀ ਭਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਕਲੋਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਜਗਾਹ ਵਿਚ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜੰਗਲਾਂ ਲਈ ਜਗਾਹ ਰਾਖਵੀਂ ਰਖੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਹਰਿਆ ਭਰਿਆ ਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੰਜ਼ਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਅਜ਼ਾਇਬਘਰ, ਚਿਤੀਆਘਰ, ਪਾਣੀ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਘਰ(ਅਕਵੇਰੀਅਮ), ਪਲਾਨੀਟੇਰੀਅਮ ਆਦਿ ਆਮ ਹਨ। ਦਰਿਆਵਾਂ, ਝੀਲਾਂ, ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਕੰਢੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਮਰੀਕੀ ਲੋਕ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਇਸ ਨਿਆਮਤ ਦਾ ਖ਼ੂਬ